

Tyskland

2006

Manfried Kleinau, som er sekretær i Eurofuchsia sammenslutningen, har den 14. november i en mail sendt nedenstående oplysninger til alle medlemslandene:

”I går modtog jeg den dårlige nyhed, at galmiden (*Aculops fuchsiae*) er kommet til Tyskland i en privat have nær Kassel. Plantebeskyttelsestjenesten har testet plantematerialet og bekræftet den første mistanke.

Det er stadig uklart, ad hvilken vej *aculops fuchsiae* er kommet til Kassel-området. Men de ansvarlige skadedyrskontorer og begge de tyske fuchsia selskaber (DDFGG og DFG) forsøger at kaste lys over sagen for at finde frem til eventuelle andre angrebne planter for at forhindre ubevidst spredning. De vedhæftede billeder er taget af Karl Strümper, som er forædler og meget interesseret i at begrænse tabene. Billederne må meget gerne offentliggøres.

Spredningen er gået hurtigere end forventet. DDFGG og DFG vil holde jer orienteret om skadedyrsbekæmpelsen i Tyskland.”

DFS' reaktion: - ”Det er kun nogle få hundrede kilometer syd for den danske grænse !!!”

2007

På Euro-Fuchsia mødet blev der fremlagt oplysninger fra Frankrig, England og Tyskland.

Fra Tyskland fremlagde formanden i DFG, Karl-Heinz Saak følgende tankevækkende redegørelse:

Efter et møde med en gruppe fuchsiavenner fra Göttingen i september 2006 hos en fuchsiadyrker nær Kassel, blev det påvist, at galmiden var kommet til Tyskland. Når det kan tage 2 år at indkredse et galmideangreb må vi spørge, hvornår de første planter er blevet inficerede, og hvor det kom fra. - For nogle år siden var den omtalte fuchsiadyrker på besøg i Nordamerika, men han bedyrede os, at han ikke havde haft plantemateriale med hjem. Jeg er overbevist om, at en infektion bragt hertil fra Frankrig ved insekters eller vindens hjælp er en umulighed.

Hvis vi ser på infektionens start, har fuchsiadyrkeren sandsynligvis haft inficerede planter siden 2004, men de har ikke vist væsentlige symptomer, fordi bestanden af mider har været meget lille. Men siden den tid kan inficeret plantemateriale være distribueret være årsag til en spredning.

Efter opdagelsen af galmiden har fuchsiadyrkeren anmeldt sit problem til phytopatologisk service, og han har forsøgt at udrydde galmiderne med plantebeskyttelsesmidler. Han er overbevist om, at hans planter nu er befriet for galmider. Ved et besøg hos ham så jeg ingen inficerede planter. Med min erfaring som gartner kan jeg sige, at der ingen sikker garanti er for, at planterne er befriet for infektionen. Man kan kun opnå rene planter ved regelmæssig brug af pesticider.

Den retslige situation i Tyskland ved plantekarantæne er ikke konsekvent. Professionelle gartnere kan blive pålagt restriktioner, som forbyder handel og distribution. Hobby gartnere er ikke underlagt samme restriktive betingelser. Derfor må vi se i øjnene, at på trods af gentagne advarsler, vil planter eller dele af planter fra inficerede områder blive spredt i Tyskland. - En mulig infektion vil blive synlig første gang efter 1 eller 2 års forløb.

Så hvad skal vi gøre?

1. Vi må appellere til alle fuchsiavenner om at undgå bytning og formering. Men jeg ved, at disse henstillinger vil blive ignoreret.
2. Vi må samle al vor viden om plantebeskyttelse og gøre den offentligt tilgængelig. Det er ikke rigtigt, at effektive plantebeskyttelsesmidler til hjem og små havearealer mod galmiden mangler i Tyskland, selv om mange forskellige artikler gentager denne påstand.

Derefter nævnte Karl-Heinz navne på en række plantebeskyttelsesmidler, som hobbygartnere kan købe i Tyskland, se under ”bekæmpelse”. Om de også er i handelen i Danmark er vel tvivlsomt.

Jeg er sikker på, at kun konsekvent brug af disse midler kan reducere angrebene. Da jeg forestiller mig, at den største del af vore fuchsiavenner næppe vil følge dette råd, er vi nødt til at finde enklere muligheder. Da forekomsten af galmider er størst i spidsen af plantegrenene, vil systemiske beskyttelsesmidler, som kan koncentrere sig om disse zoner, give den bedste effekt.

Et produkt til udvanding på jorden vil være en enkel metode for vore fuchsiavenner. Metoder med at fjerne bladene og rense stammerne med en tandbørste er mindre praktisk.

Jeg tror, at de hårdføre fuchsia er mindre modtagelige for angreb, fordi de i perioder udsættes for temperaturer under -5° C.

Konklusion:

Fuchsia galmiden vil fortsætte med at sprede sig, det er kun et spørgsmål om tid. Vi må lære at leve med den, men vi må have den under kontrol. Egnede metoder må udvikles i fuchsia selskaberne og offentliggøres

Vi skal gøre det uden hysteri, men vi skal få vore medlemmer til at føle sig sikrere.

2008

På Euro-Fuchsia mødet meddeltes det fra tysk side, at angrebet i Wolfhagen synes at være slået ned.